

משקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן ו.

עין משפט
גזר מצוה

ודלמא טומאה מגואי. ולא צין האילנות ולא נחרש צמקוס טומאה:
(ב) מסובכין. שאינן עומדין בשורה אחת קצבי הגבולין אלא מעורבין
בכל השדה דודאי נחרש כל השדה בשביל האילנות: **הא אמרן**
אין מרחיקין ציון ממקום טומאה. וכיון שסמוך לאילנות הוציא ודאי
טומאה צין האילנות היא ונחרש

אם יש סיד ביניהם. הוציא הוא מסיד כמתן פרק ה' דמעשר
שני (מ"ב) ומייתי לה פרק מרובה (צ"ג סג. ושס) אם יש סיד
ציניהם לא ידענא כמה: **אע"ג דליכא חרם.** גרסינן ומנלמי
מפרש חרם דומה הוא לחרסית ואין לצן כמו סיד וי"ל פירושו אם יש
חרסית ציניהם (ה) דומה שמוציין

רדלמא טומאה מגואי ואילנות מבראי
במסובכין ואיבעית אימא הא אמרן (ו) אין
מרחיקין ציון ממקום טומאה שלא להפסיד
את א"י ר' יהודה אומר עד שיהא שם זקן
או תלמיד לפי שאין הכל בקיין בדבר אמר
אביי שמע מינה צורבא מרבנן דאיכא במתא
כל מילי דמתא עליה רמיא אמר רב יהודה
א מצא אבן מצויינת תחתיה טמא שתים אם
יש סיד ביניהן ביניהן טמא ואם אין סיד
ביניהן ביניהן טהור ואע"ג דליכא חורש
והתניא (ז) מצא אבן אחת מצויינת תחתיה
טמא שתים אם יש חורש ביניהן ביניהן
טהור ואם לאו ביניהן טמא אמר רב פפא

להודיע שהוא טהור שעד שם אין
צית הקצרות שאינה לצן ציניהם:
אמר רב פפא כשהסיד שפוך.
פירוש ודאי כי ליכא סיד
וחרסית טהורין אבל כשהוא מרובה
ושפוך על ראשו אז לריך חרסית
שחס יש חרסית יש לתלות שנתן
לצידי האבן חרסית והסיד נתחצר
צו ונרפו הסיד שעל ראשו עמה ואם
אין חרסית א"כ סיד הוא על צין ציון
ציניהם ולפירושו הקונטרס גרסינן
אף על גב דליכא חורש (י) ומפרש
ציניהם טהור דלינתקא לה טומאה
דהוי לה קצר שנחרש ותימה לי נהי
דטהור מטומאת אהל טהור לא הוי
דהוי כמו שדה שנחרש צה קצר ושמת
טהור מאלל קמאר א"כ ציניהם איכא טובא
דישה ויפוטו א"כ ציניהם איכא טובא
ספיקות ושרי ספק אי איכא ציון (י)

ליתא סיד לפי שאין את האבנים
שמכאן ומכאן לא חשש לציין ציניהם:
הכל. דקתני כי ליכא חורש טמא
כגון סיד שפוך על ראשי אבנים
ומרודה לכאן ולכאן ציניהן דאי איכא
חורש מתמת חורש הוא (א) דליקלף
שנקלף מן האבנים ונפלו שם ציניהם
וטהור ואי לא סיד דציני ציני
הוא וממת צין טעשה סד להודיע
ששם גס ציניהם טומאה: **אין מרחיקין**
ציון ממקום טומאה. ולהכי ציין כל
ארבעה מצדיו דמתא כל השדה
נטמאה וציון דמזר אחד לא סגי
לכוה דאין מרחיקין ציון ממקום
טומאה: **ואכלאים בחולו של מועד**
נפקין ומיניהו צאדר

ליתא סיד לפי שאין את האבנים
שמכאן ומכאן לא חשש לציין ציניהם:
הכל. דקתני כי ליכא חורש טמא
כגון סיד שפוך על ראשי אבנים
ומרודה לכאן ולכאן ציניהן דאי איכא
חורש מתמת חורש הוא (א) דליקלף
שנקלף מן האבנים ונפלו שם ציניהם
וטהור ואי לא סיד דציני ציני
הוא וממת צין טעשה סד להודיע
ששם גס ציניהם טומאה: **אין מרחיקין**
ציון ממקום טומאה. ולהכי ציין כל
ארבעה מצדיו דמתא כל השדה
נטמאה וציון דמזר אחד לא סגי
לכוה דאין מרחיקין ציון ממקום
טומאה: **ואכלאים בחולו של מועד**
נפקין ומיניהו צאדר

משמיעין על השקלים.
מביצין תיובת שקלים צינס דכתבי
בחדשו לחדשי השנה חדש והבא לי
קרבן מתרומה חדשה: **בכריס.**
המוקפין חומה מימות יהושע צן טון:
ואם מקואות המים. מקואות המים של
מ' סאה שחוטטין אותן מן הזבל
שנגס למוקן כל ימות הגשמים. והאי
דלא פריך נמי בצמרא אשאר ממני
דמני ומתקנים הדרכים והרחובות
בחולו ש"מ והכל תנא צט"ו צאדר
משום ללאו פירכא הוא דצדין הוא
דמתקנין להו מרי זמני דכי מתקן
צט"ו צאדר אמתו גשמים ומתקלטי
להו והדרי ומתקני להו בחולו של
מועד אבל אכלאים כיון דעקרו להו
לגמרי בצמשה עשר צאדר למה לי
למיפק צו בחולו של מועד ולהכי קא
מיציעי: **כאן צבירי כאן צאפיל.**

ליתא סיד לפי שאין את האבנים
שמכאן ומכאן לא חשש לציין ציניהם:
הכל. דקתני כי ליכא חורש טמא
כגון סיד שפוך על ראשי אבנים
ומרודה לכאן ולכאן ציניהן דאי איכא
חורש מתמת חורש הוא (א) דליקלף
שנקלף מן האבנים ונפלו שם ציניהם
וטהור ואי לא סיד דציני ציני
הוא וממת צין טעשה סד להודיע
ששם גס ציניהם טומאה: **אין מרחיקין**
ציון ממקום טומאה. ולהכי ציין כל
ארבעה מצדיו דמתא כל השדה
נטמאה וציון דמזר אחד לא סגי
לכוה דאין מרחיקין ציון ממקום
טומאה: **ואכלאים בחולו של מועד**
נפקין ומיניהו צאדר

על הכבירות יואלם צט"ו צאדר על האפילות בחולו של מועד דפסח:
צורעים. על התצובה יואלם צט"ו צאדר שקודמין לירקות: **לא**
שנו. דאין יואלם עליהם קודם אדר וקודם חולו של מועד: **משום**
שכר פעולה דמוולין גבן. כלומר שיכול לשכור פועלין בזול לא
שאינן עוסקין במלכא בחולו של מועד: **שמע מינה.** מדעסקין
לשכור פועלים בזול: **כי יביצין להו.** שכירות לפועלים דבטלי
כלאים: **דאי סלקא דעתך מדידהו.** דבעל הבית (ה) יהיב
להו אמתו יואלם להכי בחולו של מועד משום שכר פעולה
לצטלו בכל זמן אף על גב דליכא שכר פעולה בזול וכל מה
דבעי ליתב להו אלא מתרומת הלשכה יביצין להו וכל כמה דמצינן
לצממס מעות דהקדש עצדינן: **ועד כמה.** הוי כללית דחייב לצטלו:
רובע

ליתא סיד לפי שאין את האבנים
שמכאן ומכאן לא חשש לציין ציניהם:
הכל. דקתני כי ליכא חורש טמא
כגון סיד שפוך על ראשי אבנים
ומרודה לכאן ולכאן ציניהן דאי איכא
חורש מתמת חורש הוא (א) דליקלף
שנקלף מן האבנים ונפלו שם ציניהם
וטהור ואי לא סיד דציני ציני
הוא וממת צין טעשה סד להודיע
ששם גס ציניהם טומאה: **אין מרחיקין**
ציון ממקום טומאה. ולהכי ציין כל
ארבעה מצדיו דמתא כל השדה
נטמאה וציון דמזר אחד לא סגי
לכוה דאין מרחיקין ציון ממקום
טומאה: **ואכלאים בחולו של מועד**
נפקין ומיניהו צאדר

על הכבירות יואלם צט"ו צאדר על האפילות בחולו של מועד דפסח:
צורעים. על התצובה יואלם צט"ו צאדר שקודמין לירקות: **לא**
שנו. דאין יואלם עליהם קודם אדר וקודם חולו של מועד: **משום**
שכר פעולה דמוולין גבן. כלומר שיכול לשכור פועלין בזול לא
שאינן עוסקין במלכא בחולו של מועד: **שמע מינה.** מדעסקין
לשכור פועלים בזול: **כי יביצין להו.** שכירות לפועלים דבטלי
כלאים: **דאי סלקא דעתך מדידהו.** דבעל הבית (ה) יהיב
להו אמתו יואלם להכי בחולו של מועד משום שכר פעולה
לצטלו בכל זמן אף על גב דליכא שכר פעולה בזול וכל מה
דבעי ליתב להו אלא מתרומת הלשכה יביצין להו וכל כמה דמצינן
לצממס מעות דהקדש עצדינן: **ועד כמה.** הוי כללית דחייב לצטלו:
רובע

על הכבירות יואלם צט"ו צאדר על האפילות בחולו של מועד דפסח:
צורעים. על התצובה יואלם צט"ו צאדר שקודמין לירקות: **לא**
שנו. דאין יואלם עליהם קודם אדר וקודם חולו של מועד: **משום**
שכר פעולה דמוולין גבן. כלומר שיכול לשכור פועלין בזול לא
שאינן עוסקין במלכא בחולו של מועד: **שמע מינה.** מדעסקין
לשכור פועלים בזול: **כי יביצין להו.** שכירות לפועלים דבטלי
כלאים: **דאי סלקא דעתך מדידהו.** דבעל הבית (ה) יהיב
להו אמתו יואלם להכי בחולו של מועד משום שכר פעולה
לצטלו בכל זמן אף על גב דליכא שכר פעולה בזול וכל מה
דבעי ליתב להו אלא מתרומת הלשכה יביצין להו וכל כמה דמצינן
לצממס מעות דהקדש עצדינן: **ועד כמה.** הוי כללית דחייב לצטלו:
רובע

על הכבירות יואלם צט"ו צאדר על האפילות בחולו של מועד דפסח:
צורעים. על התצובה יואלם צט"ו צאדר שקודמין לירקות: **לא**
שנו. דאין יואלם עליהם קודם אדר וקודם חולו של מועד: **משום**
שכר פעולה דמוולין גבן. כלומר שיכול לשכור פועלין בזול לא
שאינן עוסקין במלכא בחולו של מועד: **שמע מינה.** מדעסקין
לשכור פועלים בזול: **כי יביצין להו.** שכירות לפועלים דבטלי
כלאים: **דאי סלקא דעתך מדידהו.** דבעל הבית (ה) יהיב
להו אמתו יואלם להכי בחולו של מועד משום שכר פעולה
לצטלו בכל זמן אף על גב דליכא שכר פעולה בזול וכל מה
דבעי ליתב להו אלא מתרומת הלשכה יביצין להו וכל כמה דמצינן
לצממס מעות דהקדש עצדינן: **ועד כמה.** הוי כללית דחייב לצטלו:
רובע

על הכבירות יואלם צט"ו צאדר על האפילות בחולו של מועד דפסח:
צורעים. על התצובה יואלם צט"ו צאדר שקודמין לירקות: **לא**
שנו. דאין יואלם עליהם קודם אדר וקודם חולו של מועד: **משום**
שכר פעולה דמוולין גבן. כלומר שיכול לשכור פועלין בזול לא
שאינן עוסקין במלכא בחולו של מועד: **שמע מינה.** מדעסקין
לשכור פועלים בזול: **כי יביצין להו.** שכירות לפועלים דבטלי
כלאים: **דאי סלקא דעתך מדידהו.** דבעל הבית (ה) יהיב
להו אמתו יואלם להכי בחולו של מועד משום שכר פעולה
לצטלו בכל זמן אף על גב דליכא שכר פעולה בזול וכל מה
דבעי ליתב להו אלא מתרומת הלשכה יביצין להו וכל כמה דמצינן
לצממס מעות דהקדש עצדינן: **ועד כמה.** הוי כללית דחייב לצטלו:
רובע

על הכבירות יואלם צט"ו צאדר על האפילות בחולו של מועד דפסח:
צורעים. על התצובה יואלם צט"ו צאדר שקודמין לירקות: **לא**
שנו. דאין יואלם עליהם קודם אדר וקודם חולו של מועד: **משום**
שכר פעולה דמוולין גבן. כלומר שיכול לשכור פועלין בזול לא
שאינן עוסקין במלכא בחולו של מועד: **שמע מינה.** מדעסקין
לשכור פועלים בזול: **כי יביצין להו.** שכירות לפועלים דבטלי
כלאים: **דאי סלקא דעתך מדידהו.** דבעל הבית (ה) יהיב
להו אמתו יואלם להכי בחולו של מועד משום שכר פעולה
לצטלו בכל זמן אף על גב דליכא שכר פעולה בזול וכל מה
דבעי ליתב להו אלא מתרומת הלשכה יביצין להו וכל כמה דמצינן
לצממס מעות דהקדש עצדינן: **ועד כמה.** הוי כללית דחייב לצטלו:
רובע

על הכבירות יואלם צט"ו צאדר על האפילות בחולו של מועד דפסח:
צורעים. על התצובה יואלם צט"ו צאדר שקודמין לירקות: **לא**
שנו. דאין יואלם עליהם קודם אדר וקודם חולו של מועד: **משום**
שכר פעולה דמוולין גבן. כלומר שיכול לשכור פועלין בזול לא
שאינן עוסקין במלכא בחולו של מועד: **שמע מינה.** מדעסקין
לשכור פועלים בזול: **כי יביצין להו.** שכירות לפועלים דבטלי
כלאים: **דאי סלקא דעתך מדידהו.** דבעל הבית (ה) יהיב
להו אמתו יואלם להכי בחולו של מועד משום שכר פעולה
לצטלו בכל זמן אף על גב דליכא שכר פעולה בזול וכל מה
דבעי ליתב להו אלא מתרומת הלשכה יביצין להו וכל כמה דמצינן
לצממס מעות דהקדש עצדינן: **ועד כמה.** הוי כללית דחייב לצטלו:
רובע

על הכבירות יואלם צט"ו צאדר על האפילות בחולו של מועד דפסח:
צורעים. על התצובה יואלם צט"ו צאדר שקודמין לירקות: **לא**
שנו. דאין יואלם עליהם קודם אדר וקודם חולו של מועד: **משום**
שכר פעולה דמוולין גבן. כלומר שיכול לשכור פועלין בזול לא
שאינן עוסקין במלכא בחולו של מועד: **שמע מינה.** מדעסקין
לשכור פועלים בזול: **כי יביצין להו.** שכירות לפועלים דבטלי
כלאים: **דאי סלקא דעתך מדידהו.** דבעל הבית (ה) יהיב
להו אמתו יואלם להכי בחולו של מועד משום שכר פעולה
לצטלו בכל זמן אף על גב דליכא שכר פעולה בזול וכל מה
דבעי ליתב להו אלא מתרומת הלשכה יביצין להו וכל כמה דמצינן
לצממס מעות דהקדש עצדינן: **ועד כמה.** הוי כללית דחייב לצטלו:
רובע

על הכבירות יואלם צט"ו צאדר על האפילות בחולו של מועד דפסח:
צורעים. על התצובה יואלם צט"ו צאדר שקודמין לירקות: **לא**
שנו. דאין יואלם עליהם קודם אדר וקודם חולו של מועד: **משום**
שכר פעולה דמוולין גבן. כלומר שיכול לשכור פועלין בזול לא
שאינן עוסקין במלכא בחולו של מועד: **שמע מינה.** מדעסקין
לשכור פועלים בזול: **כי יביצין להו.** שכירות לפועלים דבטלי
כלאים: **דאי סלקא דעתך מדידהו.** דבעל הבית (ה) יהיב
להו אמתו יואלם להכי בחולו של מועד משום שכר פעולה
לצטלו בכל זמן אף על גב דליכא שכר פעולה בזול וכל מה
דבעי ליתב להו אלא מתרומת הלשכה יביצין להו וכל כמה דמצינן
לצממס מעות דהקדש עצדינן: **ועד כמה.** הוי כללית דחייב לצטלו:
רובע

אומר יבור והא לא שייך בצרעא כבד וצפרק המוכר פירות (צ"ג דף דף. ושס) מייתי לה מיהו צשמעמין דאירי בצרעא כבד יש לומר דלא פליגי:
ואין

אומר יבור והא לא שייך בצרעא כבד וצפרק המוכר פירות (צ"ג דף דף. ושס) מייתי לה מיהו צשמעמין דאירי בצרעא כבד יש לומר דלא פליגי:
ואין

מט א ב ג מיי פ"ח
מהלכות טומאת מת
הלכה יא:
ג ד מיי פ"ח מהלכות
שקלים הלכה ט סג
עשין מה:
נא ה מיי פ"ח מהל'
לנאס הלכה טו:
גב ו מיי פ"ח מהל' מניגה
ה' ד סג עשין דרענ
ד טו"ע א"ח ס"י מרפס
סע"ף א:
גג ז ח מיי פ"ח מהל'
לנאס הלכה טו והלכה
פ:
גד ז ח מיי ט"ס הלכה [1]
טו:

רבינו הנאל

וניחוש דלמא טומאה
גואי ואילנות על הגבולין
בראי, ופרקינן במסובכין.
איבעית אימא דבראי אין
מרחיקין ציון ממקום
הטומאה שלא להפסיד
את ארץ ישראל. ר' יהודה
אומר עד שיהא שם זקן
או תלמיד שתיקן זה
היקון, לפי שאין הכל
בקיין בדבר. ש"מ צורבא
מרבנן דאייתיה במתא כל
מילי דמתא עליה רמיין.
אמר רב יהודה מצא
אבן אחת מצויינת תחתיה
טמא, שתים אם יש סיד
ביניהן טמא, ואם לאו
טהור. ואם היה הסיד
שפוך על ראשו ומרודה
לכאן ולכאן א"כ איכא
חרסית ביניהן טמא. דאמר
ר' יהודה חורש הוא דאיכא
ואם לאו סיד דביני בני
הוא וטהור. אמר ר' אסי
מצא ציון מצד אחד הוא
הצי צמא וכל השדה
טהורה, וכן שלשה תן
טמאין וכל השדה טהורה,
ארבעה השדה כולה
טמאה והצינן שהצינן
בהן טהורין. דאמר מר
אין מרחיקין ציון ממקום
טומאה שלא להפסיד את
ארץ ישראל. כו'. ויצאין
אף על הכלאים. ומקשינן
איני דבחולו של מועד
יוצאין על הכלאים, והתנן
בחמשה עשר באדר יוצאין
על הכלאים. ופרקינן
בכרי יוצאין בחמשה
עשר באדר, באפיל יוצאין
בחולו של מועד. ויש
אומרים כאן בורעים וכאן
בירקות. (ו) אמר ר' יוחנן
לא שנו בחולו של מועד
אלא שאין ניצן ניכר,
פי' ציץ שלהן ניכר.
אבל אם הציץ שלהן
ניכר שהוא כלאים יוצאין
לאלתר ואין שהיין אותן
עד חולו של מועד. ומאי
שנא בחולו של מועד
יוצאין על הכלאים, אמר
ר' יוחנן [משום] שכר
פעולה, עת שהפעלים
בטלין ונשכרין בוול
לעקרו הורעים ולהשליכן,
ועבינן למיתן להו אגרייהו
מתרומת הלשכה.

א) אולי צ"ל אי איכא חרס
ציניהן טהור כו' דביני בני
הוא וטמא ואולי דרבינו היה
לו נקטא חרס.